

Abstract 45

නූතන ග්‍රාමීය විහාර කළමනාකරණය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

පූජ්‍ය. ඉඟුරුවත්තේ ධම්මානන්ද හිමි,
(ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර - පාලි),
iguruwaththedhammananda@gmail.com

ග්‍රාමීය විහාරස්ථානය වූ කලී ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ සංස්කෘතියට සම්බන්ධ කටයුතු රාශියක් සිදුවන ස්ථානයකි. එයින් බෞද්ධ සංස්කෘතිය පමණක් නොව බෞද්ධ දර්ශනයේ පැහැනන හරාත්මක කියැවුම් ද ජනයාට සම්ප්‍රේෂණය කෙරේ. නව ද විවිධ සමාජීය කටයුතු ද ග්‍රාමීය විහාරස්ථාන මූලික කරගෙන ක්‍රියාත්මක කරයි. දෛනික ජීවිතයේ දී මිනිසාට ඇතිවන්නා වූ දුෂ්කරතා, ග්‍රහදෝෂ, නැකැත් දෝෂ, මානසික ව්‍යාකූලතා යනාදිය දුරුකොට සෙන, ශාන්තිය ප්‍රාර්ථනා කරමින් එහි දී කරනු ලබන අභිචාරවිධි හා බැඳුණු ක්‍රියාදාමයන්ගේ මනෝ උපදේශනාත්මක පදනමක් ද පවතී. නාගරික සංස්කෘතියට වඩා ග්‍රාමීය පරිසරයේ පවතින ආච්ඡික කල්පික භාවිතයන්ට ප්‍රායෝගික විසඳුම් සැපයීමට ග්‍රාමීය විහාරස්ථාන මගින් සිදු කෙරෙන කාර්යභාරය අතිශයින් මනෝවිද්‍යාත්මක හා සමාජ විද්‍යාත්මක ස්වරූපයක් ගනී. එබැවින් ම ගම හා පන්සල අතර පවතිනුයේ අවිභේදනීය සම්බන්ධතාවයකි. එහෙත් ගෝලීයකරණය හා විවෘත ආර්ථිකය, සමාජ වෙබ් අඩි ආදී කරුණු හේතුවෙන් ග්‍රාමීය සංස්කෘතිය අර්බුද රාශියකට මුහුණ පාමින් සිටින අතර නව ප්‍රවණතා සහිත සමාජ ව්‍යසන උද්ගත වෙමින් පවතී. මෙය සාධනීය ලක්ෂණ අවම වූ විකෘතිමත් ග්‍රාමීය සංස්කෘතියක් නිර්මාණය වීමට පදනම් වී ඇත. සාම්ප්‍රදායික විහාර කළමනාකරණයෙන් ඔබ්බට ගිය නව ප්‍රවේශයන් හඳුනාගත් සහ ඊට අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන උත්පාදනය කෙරෙන බෞද්ධ සංස්කෘතික හා දාර්ශනික හර පද්ධතීන් සුරක්ෂිත වන කළමනාකරණයක අවශ්‍යතාව පැන නැගෙනුයේ ඉහත කී කරුණු හේතුවෙනි. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ ඉහත කී ගැටලු හමුවෙහි ග්‍රාමීය විහාර කළමනාකරණ කෙසේ විය යුතු ද යන්න අනාවරණය කිරීම යි. මෙම පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය පුළුල් ආගමික හා සමාජ මෙහෙවරකට ම. පෙන්නවන්නක් විය හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද: අභිචාරවිධි, කළමනාකරණය, ගෝලීයකරණය, ග්‍රාමීය විහාර